



გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

3 ოქტომბერი, 2019 წელი

თბილისი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა
მოსამართლე მერაბ ჯორბენაძე

სხდომის სახე – ზეპირი მოსმენის გარეშე.

მსჯავრდებული - გ---- ზ-----ი, დაბადების თარიღი: 1-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი 3-----, უმაღლესი განათლების მქონე, რეგისტრირებული: ქ. რ-----, ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ. რ-----.

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტი - ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ, ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატური შეურაცყოფა, რამაც გამოიწვია დაზარალებულის ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არაერთგზის.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილი - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზიანების და ქონების განადგურების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

სასჯელი:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით – თავისუფლების აღკვეთა 02 (ორი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს სსკ-ის საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმა საქართველოს სსკ-ის 11¹-

151-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ, გ---- ზ-----ს დანაშაულთა ერთობლიობით ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა **თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით.**

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

მხარეთა პოზიციები:

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 24 ივლისის განაჩენი, 2019 წლის 05 აგვისტოს სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულმა გ---- ზ-----მა. წარმოდგენელი სააპელაციო საჩივრით აპელანტმა მოითხოვა რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 24 ივლისის განაჩენში ცვლილების შეტანა სასჯელის შემსუბუქების კუთხით, შემდეგ გარემოებათა გამო: აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, აქვს ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემები და ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, აპელანტი ითხოვს დანიშნული სასჯელის შემცირებას.

დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივარზე შესაგებელი წარმოდგინა რუსთავის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა თინათინ სტურუამ და მოითხოვა სააპელაციო საჩივრის დაუშვებლად ცნობა, ხოლო დაშვების შემთხვევაში რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 24 ივლისის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

სასამართლომ დაადგინა:

გ---- ზ-----მა ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ, ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატური შეურაცყოფა, რამაც გამოიწვია დაზარალებულის ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არაერთგზის.

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზიანების და ქონების განადგურების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, რაც გამოიხატა შემდეგში:

ოჯახში ძალადობისათვის ნასამართლევი გ---- ზ-----ი დედას ლ---- ზ-----ს პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლების დღიდან 2019 წლის 14 მაისიდან სისტემატიურად, ყოველდღიურად ქ. რ-----ი მდებარე საცხოვრებელ სახლში ყოფნისას აყენებდა სიტყვიერ შეურაცყოფას, კერძოდ აგინებდა, ლანძლავდა, მიმართავდა უცენზურო სიტყვებით, უყვიროდა, ეჩხუბებოდა, რაც ლ---- ზ-----ისთვის იყო შეურაცმყოფელი და იწვევს მის ტანჯვას.

ლ---- ზ-----ს მისი შვილი გ---- ზ-----ი 2019 წლის 14 მაისიდან ქ. რ-----ი მდებარე საცხოვრებელ სახლში ყოფნისას არაერთხელ დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, ჯანმრთელობის დაზიანებით

და ქონების განადგურებით, კერძოდ ხელების დამტვრევით, სახლის გადაწვით და სახლში დაწვით. აღნიშნული ქმედების გამო ლ---- ზ-----ს გაუჩნდა სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზიანების და ქონების განადგურების მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 24 ივლისის განაჩენით, **გ---- ზ-----ი** ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით – თავისუფლების აღკვეთა 02 (ორი) წლის ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით – თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს სსკ-ის საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმა საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ, **გ---- ზ-----ს** დანაშაულთა ერთობლიობით ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა **თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით**.

მსჯავრდებულ **გ---- ზ-----ს** სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყო 2019 წლის 4 ივნისიდან.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 297-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „სააპელაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში“. ვინაიდან, მოცემულ საქმეზე განაჩენი გასაჩივრებულია მხოლოდ სასჯელის ნაწილში, პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლოს დასკვნები და დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები **გ---- ზ-----ის** ბრალეულობასთან დაკავშირებით მიიჩნევა დადასტურებულად.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო უფლებამოსილია საჩივრის დასაშვებად ცნობიდან ორი კვირის ვადაში, ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილოს მხარის საჩივარი ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულთა საქმეებზე, ასევე საჩივარი მხოლოდ სასჯელის შემცირების თაობაზე.

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ პრეიუდიციული

მნიშვნელობის მქონე მტკიცებულებების სამართლებრივი შეფასებისა და ურთიერთშეჯერების საფუძველზე, სრულად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მსჯავრდებულ **გ---- ზ-----ის** ქმედებას. საქმეში არსებული, ერთმანეთთან შეთანხმებული და საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე მიღებული უდავო მტკიცებულებებით, კერძოდ: დაზარალებულ **ლ---- ზ-----ის**, მოწმე **ი-----ს** გამოკითხვისას მიღებული ინფორმაციით, 2018 წლის 09 ნოემბრის თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენით, თავად მსჯავრდებულის აღიარებითი ინფორმაციით გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დასტურდება მსჯავრდებულ **გ---- ზ-----ის** მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით და საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენა.

საპროცესო ნორმათა დაცულობა:

სააპელაციო პალატამ, შეამოწმა გასაჩივრებული განაჩენი და მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ ყოველმხრივ და ობიექტურად შემოწმდა მხარეთა მიერ შეკრებილი და წარმოდგენილი მტკიცებულებები, შეფასდა თითოეული მათგანი, საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით, ანალიზი გაუკეთდა მათ, მოხდა მათი ერთმანეთთან შეჯერება. განაჩენში ჩამოყალიბებული სასამართლო დასკვნები შეესაბამება საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს. სასამართლოს მიერ დადგენილია ყველა ფაქტობრივი გარემოება, რაც საჭიროა დასაბუთებული განაჩენის გამოსატანად. მსჯავრდებულის ქმედებას მიეცა სწორი სამართლებრივი შეფასება.

სამართლებრივი შეფასება:

მტკიცებულებათა შეფასების შემდგომ პალატა თვლის, რომ ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს, რომ **გ---- ზ-----მა** ჩაიდინა - ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ, ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სისტემატური შეურაცყოფა, რამაც გამოიწვია დაზარალებულის ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არაერთგზის. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტი და ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის, ჯანმრთელობის დაზიანების და ქონების განადგურების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძველიანი შიში. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

პასუხიმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

გ---- ზ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს. გ---- ზ-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებაა წარსული ნასამართლობა.

სასჯელის და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

პალატა არ იზიარებს მსჯავრდებულის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას სასჯელის შემსუბუქების თაობაზე, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სასჯელის სახე:

სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

პალატა განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა უნდა შეფასდეს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული დანაშაული და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით ხასიათდება. შესაბამისად, ამ გარემოებების გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებისა და ჩადენილი დანაშაულისა.

გ---- ზ-----ი თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2018 წლის 9 ნოემბრის განაჩენით დამნაშავედ იქნა ცნობილი საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ლ---- ზ-----თან დაკავშირებული ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა 1 (ერთი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა. პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლდა 2019 წლის 14 მაისს და გათავისუფლების დღიდანვე განაგრძო ძალადობრივი ქმედება და მუქარა ლ---- ზ-----ის მიმართ, შესაბამისად სასჯელის მოხდას არ მოყოლია სასჯელის მიზნების შესრულება და გ---- ზ-----ის მიმართ მოცემულ საქმეზე ისეთი სასჯელის გამოყენება, რაც არაა დაკავშირებული თავისუფლების აღკვეთასთან პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ვერ იქნება ახალი დანაშაულის თავიდან აცილების და მისი რესოციალიზაციის წინაპირობა.

სასჯელის ზომის განსაზღვრა:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაული, რომლის სანქციის ფარგლებშიც დანიშნული აქვს სასჯელი გ---- ზ-----ს, სასჯელის სახით ითვალისწინებს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდან ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდან სამ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან

უამისოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-17 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დანაშაულის რეციდივი ნიშნავს წინათ განზრახი დანაშაულისათვის ნასამართლევი პირის მიერ განზრახი დანაშაულის ჩადენას.

გ---- ზ-----ი რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 06 ოქტომბრის განაჩენით დამნაშავედ იქნა ცნობილი სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მესამე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 220 (ორასოცი) საათის ვადით. საქართველოს სსკ-ის 67-ე მუხლის შესაბამისად გაუქმდა გ---- ზ-----ის მიმართ რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2014 წლის 12 იანვრის განაჩენით დანიშნული პირობითი მსჯავრი და სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-5 ნაწილის შესაბამისად, ახლადდანიშნულ სასჯელს დაემატა რუსთავის საქალაქო სასამართლოს 2014 წლის 12 იანვრის განაჩენით, საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით (2014 წლის 1 მაისამდე მოქმედი რედაქცია) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის დანიშნული სასჯელის მოუხდელი ნაწილიდან თავისუფლების აღკვეთა 15 (თხუთმეტი) დღის ვადით. შესაბამისად, ნარკოტიკული დანაშაულის ჩადენისათვის ნასამართლევი გ---- ზ-----ის მიერ ჩადენილია განზრახი ოჯახური დანაშაული, ანუ სახეზეა დანაშაულის რეციდივი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 58-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დანაშაულის რეციდივის დროს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, თავისუფლების აღკვეთის სახით დასანიშნი სასჯელის მინიმალური ვადაა ერთი წელი. შესაბამისად, გ---- ზ-----ის მიმართ სასჯელის დანიშვნისას დანაშაულის რეციდივის გათვალისწინებით დასანიშნი სასჯელის მინიმალური ზომაა 2 (ორი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,151-ე მუხლის პირველი ნაწილი სანქციის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომას ვადით ასოციდან ასოთხმოც საათამდე, ან გამასწორებელ სამუშაოს ვადით ერთ წლამდე, ან/და თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების

შეზღუდვით ან უამისოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, დანაშაულის ჩადენა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ, უმწეო მდგომარეობაში მყოფის მიმართ, არასრულწლოვნის მიმართ ან მისი თანდასწრებით, განსაკუთრებული სისასტიკით, იარაღის გამოყენებით ან იარაღის გამოყენების მუქარით, სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, არის პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება ამ კოდექსით გათვალისწინებული ყველა შესაბამისი დანაშაულისათვის.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, 53¹-ე მუხლის პირველი ან მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული დამამძიმებელი გარემოების არსებობისას დანაშაულის ჩადენის დროს ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას მოსახდელი სასჯელის ვადა სულ მცირე 1 წლით უნდა აღემატებოდეს ჩადენილი დანაშაულისათვის ამ კოდექსის შესაბამისი მუხლით ან მუხლის ნაწილით გათვალისწინებული სასჯელის მინიმალურ ვადას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის, თავისუფლების აღკვეთის სახით დასანიშნი სასჯელის მინიმალური ვადაა ექვსი თვე. შესაბამისად, გ---- ზ-----ის მიმართ სასჯელის დანიშვნისას 53¹-ე მუხლის მე-3 ნაწილის გათვალისწინებით მინიმალური სასჯელის ზომაა 1 (ერთი) წლის ვადით თავისუფლების აღკვეთა.

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნისას სრულად გაითვალისწინა რა ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, მისი ასაკი, ჯანმრთელობის მდგომარეობა, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მისი განხორციელების სახე, ხერხი, მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, წარსული ცხოვრება და დამნაშავის რესოციალიზაციისა და სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, საქმეში გამოკვლეულ პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებათა გათვალისწინებით, ბრალდებულს განუსაზღვრა შესაბამისი მუხლის სანქციით გათვალისწინებული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთის სახით. რაიმე ახალი მტკიცებულება, რაც შესაძლოა გამხდარიყო დანიშნული სასჯელის შემცირების წინაპირობა, მათ შორის გ---- ზ-----ის ჯანმრთელობის მდგომარეობასთან დაკავშირებით, აპელანტის მიერ წარმოდგენილი არ ყოფილა.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ **გ---- ზ-----ის** მიმართ დანიშნულია სამართლიანი სასჯელი, რაც უზრუნველყოფს საქართველოს

სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების განხორციელებას, როგორცაა სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, მსჯავრდებულ გ---- ზ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 24 ივლისის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და მე-2 ნაწილით, 302-ე მუხლის პირველი ნაწილით

და ა ა დ გ ი ნ ა :

მსჯავრდებულ გ---- ზ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

რუსთავის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 24 ივლისის განაჩენი გ---- ზ-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელი.

გ---- ზ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქ/პუნქტით და საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენისათვის და ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს:

საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქ/პუნქტით - თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის საფუძველზე, საქართველოს სსკ-ის საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ე“ ქ/პუნქტით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმოს საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ, **გ---- ზ-----ს** დანაშაულთა ერთობლიობით ძირითადი სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით**.

მსჯავრდებულ **გ---- ზ-----ს** სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს 2019 წლის 4 ივნისიდან.

გ---- ზ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა

გაუქმებულია.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოტანისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

მ.ჯორბენაძე